

De KING JAMES VERSION van 1611 *de mythe van vroegere herzieningen*

door dr. Samuel C. Gipp, Th. D.

Trinity Baptist Temple Bookstore

5709 N. Broadway, Knoxville, Tennessee 37918

http://www.chick.com/reading/books/158/158_05.asp?FROM=biblecenter

Vertaling van de eerste drie hoofdstukken, en voetnoten, door M.V. - 6 juli 2004

VRAAG: Zijn er niet verscheidene herzieningen geweest van de King James Version sinds 1611?

ANTWOORD: Neen. Er waren verscheidene edities maar geen revisies.

UITLEG: Een van de laatste ongunstige kritieken over de Authorized of King James Version (KJV) van 1611, is de 'herzienings-hoax'¹. Critici lopen deze schijnbare burcht binnen, in een poging de ultieme nederlaag af te wenden, als gevolg van hun opponenten die hun zwakke argumenten steeds weer overstelpen met historische feiten en manuscriptbewijzen. Eens binnen keren zij zich vol zelfvertrouwen naar hun vijanden toe en stellen hun de pedante vraag: "Welke King James Version gebruikt u, die van 1611, die van 1629 of misschien die van 1769?" De schok die deze aanval veroorzaakt, en de momentele verwarring, zorgen ervoor dat deze bijbelcritici zich goed verschanst menen te voelen.

Maar wanneer zij hun burcht binnenstappen en de poort achter zich toedoen, ondervinden zij tegenwoordig dat hun versterking systematisch naar beneden werd gehaald, steen voor steen, door een man als Dr. David F. Reagan.

Dr. Reagan bedient de Trinity Baptist Temple in Knoxville, Tennessee. Hij heeft een verwoestend pamflet geschreven over de vroegere edities van de King James Bijbel, getiteld: "De King James Version van 1611. De Mythe van Vroegere Herzieningen"².

Dr. Reagan heeft een excellent werk gedaan door het vernietigen van de laatste strohalm van de bijbelcritici. Ik zie geen enkele manier of rede om zijn bevindingen te weerleggen. Daarom heb ik mij verzekerd van zijn toestemming om zijn pamflet in zijn geheel te reproduceren.³

INTRODUCTIE

Mensen zijn altijd al bezig geweest "het Woord Gods vervalsende" (2Kor 4:2), van sinds de duivel Eva dat leerde. Van Kaïn tot Bileam, van Jehudi tot de Schriftgeleerden en Farizeeën, van de duistere middeleeuwse theologen tot de hedendaagse geleerden: de levende woorden van de Almachtige God zijn altijd het doel geweest van de corrupte menselijke hand. De aanvallen op het Woord Gods zijn drievoudig: toevoeging, weglating en substitutie⁴. Vanaf Adams dagen tot in onze computertijd is de strategie altijd dezelfde gebleven. Er is werkelijk niets nieuws onder de zon.

Eén aanval heeft de laatste tijd nogal wat belangstelling gewekt, namelijk het direct aanvallen van Gods Woord zoals dat overgeleverd werd in de Engelse taal: de King James Version van 1611. Be-doelde aanval is de mythe die beweert dat, gezien de KJV reeds vier keer herzien werd, er geen gel-dig bezwaar kan of mag zijn voor nieuwe herzieningen. Deze mythe werd gehanteerd door de En-

¹ Engels *hoax*: bedrog.

² "The King James Version of 1611. The Myth of Early Revisions".

³ In onderhavig document zijn enkel de eerste drie hoofdstukken opgenomen. Zie het geheel op www.chick.com

⁴ Substitutie: het in de plaats stellen, vervangen door iets anders.

gelse revisors van 1881 en werd de laatste jaren terug opgewekt door geleerden die hun nieuwste⁵ vertaling hopen te verkopen.

Onderhavig boek geeft een antwoord op deze aanval. De bedoeling van dit materiaal is niet hèn te overtuigen die het behoud van de Engelse Bijbel willen ontkennen, maar om het geloof te versterken van hen die reeds geloven in een bewaarde, beschermde Engelse Bijbel.

Eén belangrijke vraag komt dikwijls op bij elke aanval zoals deze: hoever moeten wij gaan in het beantwoorden van de critici? Als wij zouden ingaan op elk oppervlakkig bezwaar tegen de gedegenheid van de Engelse Bijbel, dan zouden wij niets anders meer te doen hebben. Het gezond verstand moet hier aanzetten tot redelijkheid, en zoals altijd voorziet Gods Woord in een antwoord. Spreuken 26:4-5 zegt: “Antwoord de zot naar zijn dwaasheid niet, opdat gij ook hem niet gelijk wordt. Antwoord de zot naar zijn dwaasheid, opdat hij in zijn ogen niet wijs zij”.

Er zijn blijkbaar momenten dat een dwaze vraag moet genegeerd worden, maar soms moet er een antwoord geformuleerd worden. Als het beantwoorden van de aanval u even dwaas lijkt als de aanvaller, dan is het beste antwoord het negeren van de vraag. Van de andere kant zijn er dikwijls vragen en problemen die serieus kunnen zijn. Zulke onderwerpen te negeren zou meebrengen dat de aanvaller bevestigd wordt in zijn eigenwijze mening. Ik geloof dat de vraag over de herzieningen van de KJV een vraag is van de tweede soort. Als de KJV in de tekst belangrijke herzieningen heeft ondergaan, dan zou het tegenstaan van verdere revisies op basis van een vastgestelde Engelse tekst, waarlijk fout zijn. Om die reden moet deze aanval beantwoord worden. Kan dit argument beantwoord worden? Zeker! Dat is het doel van onderhavig boek.

I - DE OMSTANDIGHEDEN VAN DE DRUK IN 1611

Indien God Zijn Woord bewaarde in de Engelse taal middels de KJV 1611 (en dat deed Hij), waar ligt dan het gezag voor zijn onfeilbare bewoordingen? Ligt dat in de opmerkingen van de vertalers? Of in de proefkopij die aan de drukkers werd gezonden? Indien zo, dan is het gezag opgehouden te bestaan, omdat deze papieren verloren zijn gegaan. Maar, zegt u, het gezag ligt in de eerste kopij die van de drukpers kwam. Helaas, die kopij is beslist ook verdwenen. In feite, het drukken van de Engelse Bijbel volgde het patroon van de meeste drukwerken: de eerste kopij werd weggeworpen wegens mindere kwaliteit. Dit laat ons achter met de bestaande kopijen van de eerste druk. Deze zijn het waar dikwijls naar verwezen wordt als de standaard waarmee alle andere King James Bijbels moeten vergeleken worden. Maar zijn ze dat? Kunnen deze oude drukken van de eerste editie geen drukfouten bevatten? Wij moeten van bij het begin iets duidelijk stellen: het gezag van onze bewaarde Engelse tekst wordt niet gevonden in enig menselijk werk. De autoriteit is God! Drukkers kunnen er soms een boel van maken en mensen maken vele fouten, maar God zal in zijn kracht en genade Zijn Tekst bewaren, niettegenstaande de zwakheid van de feilbare mens. Nu, laten we eens kijken naar de drukwerken van een drukpers in het jaar 1611.

Alhoewel de drukpers in 1450 werd uitgevonden door Johann Gutenberg in Duitsland (161 jaar vóór de 1611-druk), was het materiaal van de drukker sindsdien weinig veranderd. Drukken ging nog altijd erg traag en moeilijk. Elk karakter werd met de hand geplaatst, elk stukje een voor een (en zo de hele Bijbel door), en fouten behoorden bij de verwachtingen in elke oplage. Vanwege deze moeilijkheid en ook omdat de 1611-drukkers nog geen vroegere edities bezaten om op terug te vallen, bevatte de allereerste editie van de KJV een aantal drukfouten. Zoals we straks zullen aantonen waren dit niet het soort tekstuele veranderingen die moedwillig gemaakt werden, zoals die in moderne bijbels. Het waren eenvoudigweg drukfouten van het soort dat we nog steeds terugvinden in recente drukwerken, zelfs met al de voordelen van de moderne boekdrukkunst. Deze fouten maken een Bijbel niet waardeloos, maar ze moeten verbeterd worden in latere edities.

De twee originele drukversies van de KJV demonstreren de moeilijkheid van het foutloos drukken in 1611. Dezelfde drukkers deden hetzelfde werk. Hoogst waarschijnlijk werden de beide edities op dezelfde drukpers gedrukt. Maar bij een strikte vergelijking van de twee edities kunnen er ongeveer 100 tekstuele verschillen gevonden worden. Op dezelfde manier kunnen de KJV-critici ongeveer

⁵ Alle zogenaamde vertalingen vanaf 1881 zijn corrupt te noemen, besmet door vrijdenkers en ketterse modernisten. Vooral Westcott en Hort hebben hier een groot aandeel in gehad.

400 zogenaamde veranderingen vinden in dezelfde KJV, na 375 jaar druk en vier zogenaamde herzieningen.

11 - DE VIER ZOGENAAMDE HERZIENINGEN VAN DE 1611-KJV

Veel van de informatie in dit gedeelte is genomen uit een boek van F.H.A. Scrivener, getiteld: “De Authorized Editie van de Engelse Bijbel (1611), Zijn Volgende Herdrukken en Moderne Vertegenwoordigingen”.⁶ Het boek is even pedant als de titel doet vermoeden. Het interessante punt is dat Scrivener, die zijn boek publiceerde in 1884, een lid was van het Herzieningscomité⁷ van 1881. Hij was geen KJV-aanhanger, en daarom juist is zijn materiaal niet vooringenomen ten gunste van de KJV.

In het gedeelte van Scriveners boek dat handelt over KJV-‘herzieningen’ is er één markant detail. De eerste twee zogenaamde belangrijke herzieningen van de KJV verschenen binnen de 27 jaar na de originele druk. (Het taalgebruik moet in die jaren al erg snel geëvolueerd zijn). Van de 1629-editie van de Bijbel, gedrukt in Cambridge, wordt gezegd dat ze de eerste herziening is. Het was geen herziening maar eenvoudig een zorgvuldige correctie van vroegere drukfouten. Niet alleen was deze editie precies 18 jaar na de vertaling afgewerkt, maar twee mensen die deelgenomen hadden aan deze druk, Dr. Samuel Ward en John Bois, hadden gewerkt aan de originele vertaling van de KJV. Wie konden beter de vroegere fouten herstellen dan zij die gewerkt hebben aan de oorspronkelijke vertaling! Slechts negen jaar later, en opnieuw in Cambridge, kwam er een andere editie uit waarvan men veronderstelt dat het de tweede belangrijke herziening was. Ward en Bois leefden nog, maar het is niet geweten of zij deze keer deelnamen. Maar zelfs Scrivener die, zoals u zich herinnert, werkte aan de English Revised Version van 1881, gaf toe dat de Cambridge-drukkers eenvoudig woorden en passages hersteld hebben die over het hoofd gezien waren door de 1611-drukkers - zij wijzigden duidelijke fouten. Volgens een studie, die we later zullen detailleren, werden 72% van de ongeveer 400 tekstuele correcties in de KJV gecompleteerd tegen de tijd van de 1638 Cambridge-editie, slechts 27 jaar na de oorspronkelijke druk!

Net zoals de eerste twee zogenaamde herzieningen eigenlijk twee stappen waren in de opzuivering van de vroegere drukfouten, zo waren de volgende twee zogenaamde herzieningen twee stappen in een ander proces: de standaardisatie van de spelling. Deze twee edities stonden slechts 7 jaar van elkaar (1762 en 1769), waarbij de tweede editie completeerde wat in de eerste was gestart. De tweede keer waren er nog maar weinig correcties nodig. De duizenden zogenaamde veranderingen zijn spellingscorrecties, gedaan om overeen te komen met de gestelde juiste vormen. Deze spellingscorrecties zullen later besproken worden. Het volstaat hier te zeggen dat het verhaal van de ‘vier grote herzieningen’ werkelijk frauduleus is, en een mythe. Maar u zegt dat er toch veranderingen zijn geweest, of het er nu vele of weinige waren. Wat doet u met die veranderingen? Laat ons dan nu het karakter van de veranderingen beschouwen.

III - DE ZOGENAAMD DUIZENDEN VERANDERINGEN

Veronderstel dat u naar een museum gaat om een originele kopij te zien van de KJV. U staat voor het glas waarachter de Bijbel open ligt en kijkt neer naar de tekst. Alhoewel het u niet toegestaan is door het Boek te bladeren, kan u nu reeds zeggen dat er enkele eigenaardigheden zijn aan deze Bijbel, vergeleken met die van uzelf. U kan nauwelijks de woorden lezen, en deze die u kan onderscheiden zijn gespeld op een vreemde manier. Zoals anderen voor u, blijft u achter met de indruk dat de KJV een massa veranderingen heeft ondergaan sinds zijn originele druk in 1611. Maar pas op, u bent zojuist in de maling genomen! De verschillen die u zag zijn niet wat ze lijken te zijn. Laten we dat eens aantonen.

Veranderingen in druk

⁶ “The Authorized Edition of the English Bible (1611), Its Subsequent Reprints and Modern Representatives”.

⁷ “Revision Committee”

Voor een goede orde moeten we de veranderingen opdelen in drie soorten: drukwijzigingen, spellingswijzigingen en tekstuele wijzigingen. Eerst de drukwijzigingen. Het soort letterstijl dat in 1611 werd gebruikt door de KJV-vertalers, was het Gotische lettertype. Het lettertype dat u in onderhavig document leest is van het type Times New Roman. Het Gotisch (Gothic) lettertype wordt soms het Duitse lettertype genoemd. Herinner u dat daar de drukunst werd uitgevonden. De Gotische drukletters werden gevormd om te gelijken op de handgeschreven letters in manuscripten van de middeleeuwen. Ten eerste, dit was de enige letterstijl die in gebruik was. Het Roman-lettertype werd wel vrij vroeg uitgevonden, maar vele jaren gingen voorbij vooraleer dit het dominante lettertype werd in de meeste Europese landen. Gothic bleef in gebruik in Duitsland tot in recente tijden⁸. In 1611 was in Engeland het type Roman al erg populair en zou spoedig het type Gothic verdringen. Echter, de oorspronkelijke drukkers kozen de Gothic-stijl voor de KJV omdat het toen beschouwd werd als mooier en meer eloquent dan het lettertype Roman. Maar de verandering naar type Roman liet niet lang op zich wachten. In 1612 werd de eerste KJV gedrukt in het Roman-type. Binnen enkele jaren werden alle Bijbels gedrukt in het Roman-lettertype. Realiseer u goed dat een verandering in lettertype niets méér aan de tekst van de Bijbel wijzigt dan een verandering in formaat of lettergrootte dat doet. Echter, de moderne lezer die niet vertrouwd is met het Gotische schrift en het Gothic-lettertype, zal het erg moeilijk vinden dat te lezen. Naast enkele algemene veranderingen in vorm, moeten we enkele specifieke letterveranderingen observeren. Bij voorbeeld, de Gothic-s lijkt op een Roman-s wanneer ze als hoofdletters gebruikt worden, of op het einde van een woord, maar wanneer gebruikt als kleine s bij het begin of in het midden van een woord, lijkt deze letter op onze f. Daardoor wordt **boosheid** geschreven als **boofheid**, en **sabbat** wordt **fabbat**. Een andere letterverandering wordt gevonden in de v en u. De Gothic-v lijkt op de Roman-u terwijl de Gothic-u lijkt op de Roman-v. Dit verklaart waarom Engelsprekenden de w een ‘double-u’ noemen en niet een double-v. Lijkt dit verwarrend? Dat is maar tot u eraan gewoon bent. In de 1611-editie is **love** = **loue**, is **us** = **vs**, an **ever** = **euer**. Maar den eraan: dit zijn geen spellingsveranderingen. Dit zijn eenvoudige lettertypestijlen. Bijvoorbeeld, de Gothic-j lijkt op onze i. Zo wordt **Jesus** geschreven als **Iefus** (u weet nu dat de middelste s verandert in f) en **joy** wordt **ioy**. Zelfs de Gothic-d lijkt op een Griekse **delta**. Deze veranderingen tellen voor een groot percentage mee in de ‘duizenden’ wijzigingen in de KJV, alhoewel ze tekstueel absoluut geen kwaad kunnen.

Veranderingen in spelling

Een ander soort verandering in de geschiedenis van de KJV zijn de veranderingen van orthografie of spelling. Het begin van het moderne Engels ligt om en bij het jaar 1500. Daarom was tegen 1611 de grammaticale structuur en basiswoordenschat van het Engels reeds lang gevestigd. Echter, de spelling bleef niet even stabiel. In de 17de eeuw was de spelling nogal grillig. Er bestond toen niet zoiets als ‘correcte spelling’. Er waren geen standaarden ingesteld. Een auteur spelde vaak eenzelfde woord op verschillende manieren, vaak in hetzelfde boek en soms op dezelfde pagina. En dit waren nog de geschoolden. Sommigen van u vinden misschien dat de 17de eeuw een spellingsparadijs was. Niet eerder dan de 18de eeuw begon de spelling een stabiele vorm aan te nemen. Daarom werd de spelling van de KJV van 1611 in de tweede helft van de 18de eeuw gestandaardiseerd.

Wat voor spellingsvariaties kan u verwachten tussen uw huidige editie en die van 1611? Alhoewel niet elk spellingsverschil gecategoriseerd worden, zijn verscheidene karakteristieken erg gemeen. Toegevoegde e’s worden dikwijls gevonden aan woorden zoals **feare**, **darke**, and **beare**. Ook dubbele klinkers werden veel meer toegepast dan vandaag. U vindt **ee**, **bee** en **mooued** in plaats van **me**, **be** en **moved**. Ook werden veel meer dubbele medeklinkers gebruikt. Wat zou **ranne**, **euill** en **ftarres** zijn in de hedendaagse spelling? Dat is **ran**, **evil**, and **stars**! Deze typografische en spellingsveranderingen gelden voor haast alle zogenaamd duizenden veranderingen in de KJV. Geen van deze beïnvloeden de tekst als zodanig, in geen enkel opzicht. Daarom kunnen ze niet vergeleken worden met de duizenden echte tekstuele veranderingen die schaamteloos gepleegd werden in moderne bijbelversies⁹.

⁸ De Duitse regering vervangt het Gotisch schrift door kortschrift op 20/9/1924. Maar tot in de Tweede Wereldoorlog werd erg nog veel in Gotischs schrift geschreven en gedrukt.

⁹ Sinds 1881.

Tekstuele veranderingen

Haast alle zogenaamde veranderingen hebben we nu beschouwd. Nu komen we bij de kwestie van de eigenlijke tekstuele verschillen tussen onze huidige edities en die van 1611. Er zijn enkele verschillen tussen de twee, maar dat zijn niet de veranderingen van een herziening. In plaats daarvan zijn het correcties van vroege drukfouten. Dat dit zo is kan gezien worden in drie dingen: (1) het karakter van de veranderingen, (2) de frequentie van de veranderingen doorheen de Bijbel, en (3) de tijd waarin de veranderingen werden gemaakt. Laten we eerst eens zien naar het karakter van de wijzigingen die gedaan werden vanaf de eerste druk van de KJV.

De veranderingen sinds de 1611-editie, die algemeen erkend tekstueel te noemen zijn, zijn duidelijke drukfouten, gezien de natuur van de veranderingen. Het zijn geen tekstuele wijzigingen opdat de lezing ervan zou wijzigen. In de eerste druk werden sommige woorden omgekeerd. Soms werd een meervoudsvorm geschreven in plaats van een enkelvoudsvorm of visa versa. Soms was een woord misschreven door een woord dat erop geleek. Enkele malen werd er een woord of zelfs een frase weggelaten. Deze omissies waren duidelijk en ze hadden niet de leerstellige implicaties als deze die gevonden worden in moderne vertalingen. In feite is er geen vergelijk mogelijk tussen de correcties in de KJV en deze die begaan worden door hedendaagse geleerden.

F.H.A. Scrivener neemt in de appendix van zijn boek een lijst op van de veranderingen tussen de 1611-editie van de KJV en latere drukken. Een staaltje van deze correcties is hieronder weergegeven. Deze voorbeelden geven de eerste tekstuele correctie volgens de opeenvolgende pagina's in Scriveners boek. De 1611-lezing is eerst gegeven, daarna de huidige lezing; en tenslotte de datum waarop de correctie werd gedaan.

- 1 this thing - this thing also (1638)
- 2 shalt have remained - ye shall have remained (1762)
- 3 Achzib, nor Helbath, nor Aphik - of Achzib, nor of Helbath, nor of Aphik (1762)
- 4 requite good - requite me good (1629)
- 5 this book of the Covenant - the book of this covenant (1629)
- 6 chief rulers - chief ruler (1629)
- 7 And Parbar - At Parbar (1638)
- 8 For this cause - And for this cause (1638)
- 9 For the king had appointed - for so the king had appointed (1629)
- 10 Seek good - seek God (1617)
- 11 The cormorant - But the cormorant (1629)
- 12 returned - turned (1769)
- 13 a fiery furnace - a burning fiery furnace (1638)
- 14 The crowned - Thy crowned (1629)
- 15 thy right doeth - thy right hand doeth (1613)
- 16 the wayes side - the way side (1743)
- 17 which was a Jew - which was a Jewess (1629)
- 18 the city - the city of the Damascenes (1629)
- 19 now and ever - both now and ever (1638)
- 20 which was of our father's - which was our fathers (1616)

Voor uw ogen bevinden zich nu 5% van de tekstuele veranderingen die gemaakt werden in de 375 jaar van de KJV. Zelfs als ze geen correcties waren van vorige fouten, is er geen vergelijking mogelijk met moderne wijzigingen, want het zijn louter correcties van drukfouten. Kijk naar deze lijst en u vindt er slechts één die een leerstellige implicatie bevat. In feite is dit, volgens het onderzoek van Scriveners gehele appendix, de enige verandering die gevonden werd door deze auteur waarvan kan gezegd worden dat het een leerstellige implicatie bevat. Het refereert naar Psalm 69:32 waar de 1611-editie "seek good" (nr. 10 in de lijst) weergeeft en waar de Bijbel zou moeten lezen "seek God". Maar, zelfs met deze fout, tonen twee dingen aan dat dit toch een echte drukfout was. Ten eerste, de gelijkens in spelling van de woorden "good" en "God" toont aan hoe gemakkelijk een vermoeide letterzetter de drukproef kan mislezen en een fout woord in de tekst kan laten staan. Ten tweede is deze fout zo klaarblijkelijk dat ze werd ontdekt en gecorrigeerd in het jaar 1617, slechts

zes jaar na het origineel, en dus bij de eerste zogenaamde herziening. De mythe dat er verscheidene grote herzieningen zijn geweest aan de 1611 KJV zou duidelijk moeten zijn. Maar er is meer.

Niet alleen toont de aard van de wijzigingen dat het om drukfouten gaat, maar evenzo hun frequentie. Fundamentalistische geleerden refereren naar duizenden wijzigingen alsof deze van hetzelfde kaliber zijn als die van de moderne bijbelversies. Dat zij ze niet! De overweldigende meerderheid van deze wijzigingen zijn van het type drukwijze of spellingsveranderingen. De enkele die overblijven zijn duidelijke correcties van drukfouten die gemaakt werden wegens de zenuwslopende oude manier van drukken. De voorbeeldlijst van hierboven toont aan hoe zorgvuldig Scrivener is geweest in het catalogeren van alle veranderingen. Maar, zelfs met deze grote zorg, worden slechts ongeveer 400 afwijkingen genoemd tussen de 1611-editie en moderne kopijën. Vermits er bijna 1200 hoofdstukken in de Bijbel zijn¹⁰, is de gemiddelde afwijking per hoofdstuk (na 375 jaar) een derde, dit wil zeggen één correctie per drie hoofdstukken. Dit zijn wijzigingen zoals “chief rulers” in “chief ruler” en “And Parbar” in “At Parbar”. Maar er is nóg een bewijs dat deze afwijkingen slechts herstelde drukfouten zijn: de vroege datum waarop ze werden gecorrigeerd.

De aard en de frequentie van de tekstuele wijzigingen onderscheiden hen van de moderne veranderingen. De grote meerderheid van de 400 correcties werden gedaan binnen enkele jaren na de eerste druk. Neem bijvoorbeeld onze voorbeelden hierboven. Van de twintig weergegeven correcties werd er een gemaakt in 1613, een in 1616, een in 1617, acht in 1629, vijf in 1638, een in 1743, twee in 1762 en een in 1769. Dit betekent dat 16 van de 20 correcties, namelijk 80%, werden gedaan binnen de 27 jaar na 1611-druk. Dat is geheel iets anders als wat hedendaagse critici u graag doen geloven. In een andere studie, over andere pagina's van Scriveners appendix, blijken 72% van de tekstuele correcties gedaan tegen 1638. Er bestaat geen 'herzieningskwesie'.

De aard van de tekstuele wijzigingen zijn duidelijke druk- en spelfouten. De frequentie van de tekstuele wijzigingen is schaars, slechts één keer voorkomend per drie hoofdstukken. De chronologie van de tekstuele veranderingen is vroeg, drievierde gebeurt binnen de 27 jaar na de eerste druk. Al deze details ondersteunen het feit dat er geen ware revisies zijn gebeurd in de zin van een herstel van vertaalfouten. Er zijn slechts edities geweest met gecorrigeerde vroege typografische drukfouten. Onze bron van autoriteit voor de exacte bewoording van de 1611-KJV ligt niet in de bestaande kopijen van de eerste druk. Onze bron van autoriteit voor de exacte bewoording van onze Engelse Bijbel is de Kracht die haar heeft bewaard, namelijk de Almachtige God. Net zoals God ons de originele autografen niet naliet om over te kibbelen en ruzie te maken, zo vond Hij het niet gepast om ons de drukproef na te laten van de vertaling. Alles ligt in de hand van God, zoals altijd. U kan God hiervoor danken!

Bron: http://www.chick.com/reading/books/158/158_05.asp?FROM=biblecenter

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - [Nieuwste Artikelen](#)

¹⁰ In het Oude Testament 929 en in het Nieuwe Testament 260 hoofdstukken.